

สวดพระพุทธคุณแก้กรรม (โรคเบาหวาน)

ยงยุทธ สาธิตานนท์
นายกพุทธสมาคมและสมาชิกสภาจังหวัดอุทัยธานี
จากหนังสือ กฎแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติ เล่มที่ ๘
พระราชสุทธินิพนธ์มงคล (หลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมฺโม)
วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

R8001

ตามปกติผมจะเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวทั้งใกล้และไกลเป็นประจำ มีบางครั้งผมเคยขับรถยนต์ชนสุนัขที่วิ่งตัดหน้า จนได้รับบาดเจ็บขาหักก็มี ตามไปบ้างก็มี

เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๖ เวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. ผมได้ขึ้นรถเครื่องให้หลานซ้อนท้ายไปธุระในตลาดอุทัยธานี ขากลับก่อนจะเข้าประตูบ้าน ลูกสุนัขที่เลี้ยงไว้วิ่งออกไปนอกบ้านและตัดหน้ารถที่ผมกำลังขับขี้อยู่ ผมหยุดรถเครื่องไม่ทัน ลูกสุนัขตัวนั้นจึงถูกรถทับกลางลำตัว เมื่อมันถูกทับแล้วยังอุตส่าห์พยายามวิ่งเข้าบ้าน แล้วมาล้มลงชักดิ้นชักงอตรงหน้าผม คล้าย ๆ จะให้ผมช่วย สายตาของมันแสดงถึงความเจ็บปวดอย่างสาหัส สากรรจ์ มันมองดูผมจนกระทั่งมันตายไปต่อหน้า นับเป็นภาพที่สะเทือนใจไม่น้อยเลย ผมได้รับคำสอนว่า ถ้าเราถนอมชีวิตผู้อื่นก็เสมือนถนอมชีวิตเราเหมือนกัน ผมไม่ได้เจตนาสุนัขมาตัดหน้ารถเอง

ต่อมาวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ผมมีธุระจะต้องนำหนังสือเชิญคณะกรรมการพุทธสมาคมจังหวัดอุทัยธานีมาประชุมประจำเดือน จึงขึ้นรถเครื่องตระเวนไปส่งหนังสือจนครบทุกคน แล้วรีบกลับบ้านเพื่อเตรียมงานการประชุมต่อไป ครั้นรถเครื่องของผมวิ่งมาถึงสี่แยกไฟแดงวัดสังกัสรัตนคีรี มีรถกระบะวิ่งสวนมาอย่างรีบร้อน หักพวงมาลัยเลี้ยวขวาอย่างรวดเร็ว เป็นจังหวะที่รถของผมกำลังวิ่งสวนมา จึงเกิดเฉี่ยวชนถูกขาขวาของผมหัก และมีบาดแผลที่ขาอีกหลายแห่ง ผมกระเด็นลงไปกลิ้งอยู่กับถนน แต่ไม่มีส่วนอื่นใดอีกที่ได้รับอันตราย รถเครื่องเสียหายเพียงเล็กน้อย รถยนต์ไม่เสียหายอะไรเลย ปรากฏว่าผู้ขับขี่รถยนต์เป็นผู้หญิงออกรถยนต์มาใหม่ ๆ คาดว่าชั่วโมงการขับขี่ยังมีน้อย เพราะก่อนหน้าสักวันหรือสองวันก็ปรากฏว่าชนเสาไฟฟ้ามาแล้ว คนขับเขาไม่มีเจตนา แต่เป็นเพราะผมขับ

รถตัวเอง มีผู้นำส่งโรงพยาบาลอุทัยธานี วันนั้นหมอกระตุกไม่อยู่ ต้องโทรมานปดอยู่อีก ๑ วัน วันรุ่งขึ้นจึงได้เข้าเผือก คงจะเป็นกรรมที่ชั่วบรรณสนุขหักหักกรรมัง

ก่อนจะถูกรถชนครั้งนี้ เป็นเวลาหลายวันมาแล้วที่ผมไม่มีความสุขสบายใจ ใจคอห่อเหี่ยวและหดหู่ เห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเป็นสิ่งที่ไม่น่าดู เห็นผู้คนแปลกหน้าไปหมด เบื่อสังคม ดูโลกไม่สดชื่นเลย นอนก็ไม่ค่อยจะหลับ ประเดี๋ยวก็ตื่น นอนหลับไม่ถึง ๓๐ นาทีก็ตื่นแล้ว ผมไม่ทราบว่าเป็นอะไร จึงต้องขอพึ่งพระรัตนตรัย เข้าห้องพระสวดมนต์ ทำสมาธิ อุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร และแม่เมตตา ทำให้นอนหลับในห้องพระนั้นได้บ้าง เป็นที่กังขาของแม่บ้านเป็นยิ่งนัก ชักใช้หาสาเหตุ ผมก็ไม่สามารภจะบอกได้

แต่ก็นับเป็นสิ่งที่แปลกมากอยู่เหมือนกัน เมื่อผมถูกรถชนแล้ว ใจรู้สึกปลอดโปร่ง มีกำลังใจดี บอกกับบุตรภรรยาว่า อะไรจะเกิดก็ให้มันเกิด ผมไม่ห่วงอะไรแล้ว แม้จะพิการหรือถึงแก่ชีวิต เพราะมีอายุที่ได้ใช้มาคุ้มทุนแล้ว อายุที่อยู่ในปัจจุบันเป็นส่วนของการำไร จึงขอให้ทุกคนทำใจให้ได้

อึ่งผมเป็นโรคเบาหวาน ตรวจพบตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ มีค่าน้ำตาลในโลหิต ๒๐๕ มิลลิกรัมต่อดีแอล หมดสั่งให้รับประทานยาเป็นประจำ แต่ก็ไม่ยอมลด เข้าโรงพยาบาลครั้งนี้ นอกจากรักษาโรคกระตุกหักแล้วยังต้องรักษาโรคเบาหวานอีกด้วย เข้าโรงพยาบาลรักษาแผลเป็นเวลาได้ ๑ เดือนแล้ว บาดแผลที่ขาก็ไม่หายและมีที่ท่ำว่าจะติดเชื้อ ตรวจโลหิตเบาหวานก็ไม่ยอมลด ฉายเอกซเรย์ดูกระดูก ปรากฏว่าไม่ยอดติดกันเลย จึงสอบถาม นายแพทย์ชยันตร์ ด้นวัฒนกุล ซึ่งท่านเป็นหมอประจำตัว ว่าจะต้องถูกตัดขาหรือไม่ หมอตอบว่ามีทางเป็นไปได้ในระหว่างนี้อยู่ในเกณฑ์ ๕๐% หมอจึงทำการผ่าตัดโดยนำเอาเนื้อที่สะโพกไปปะแผลที่ขาทั้ง ๓ แผล

ในระหว่างพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลครั้งนี้ ผมใช้เวลาให้หมดไปด้วยการอ่านหนังสือธรรมะ มีหนังสือของหลวงพ่ที่รวบรวมไว้ หนังสือวิปัสสนากรรมฐานของพระธรรมธีรราชมหารุณี (โชดก ญาณสิทธิ ป.ธ. ๙) วัตมหาราชตุ และของท่านอื่น ๆ อีกมาก เมื่อทราบว่ามีโอกาสที่จะถูกตัดขาทิ้งกลายเป็นคนพิการในไม่ช้านี้ ก็ระลึกถึงหลวงพ่ ขอให้ท่านช่วยด้วย บังเกิดแรงดลใจนำหนังสืออานิสงส์ของการสวดพุททคุณของหลวงพ่มาทบทวน และปฏิบัติตามทันที

ตามปกติก่อนนอนผมก็สวดมนต์เป็นนิตย ด้งจิตภาวนาเป็นประจำ อโหสิกรรมทุกวัน อยู่แล้ว แต่ตอนนี้เพิ่มการสวดบทพาหุงมหากา คาถาชินบัญชร และสวดพุททคุณเท่าอายุ เพิ่มเข้าไปอีก ผมอายุ ๖๗ ปี สวนพุททคุณ ๖๘ จบ จิตใจปราศจากการฟุ้งซ่าน

เกิดปรากฏการณ์ที่น่าสยดสยอง คือ แผลที่ขา ๓ แผลนั้น แผลใหญ่ ๒ แผลเนื้อที่นำมาปะนั้นติดกันดี ส่วนแผลเล็กอีกหนึ่งแผลไม่ยอมรับเนื้อใหม่ แต่แสดงอาการดีขึ้น รักษาแผลตอนนี้ใช้เวลาอีก ๑ เดือน บาดแผลใหญ่น้อยก็หาย เมื่อไปฉายเอกซเรย์ดูอีกครั้ง ปรากฏว่ากระดูกยังไม่ยอมติด เพราะบอบช้ำมาก มีบางส่วนหักป่นไป หมอจึงนำเข้าห้องผ่าตัดน้ำกระดูกเชิงกรานไปต่อกระดูกที่ขา และนำเหล็กไปตามกระดูกไว้ ผ่าตัดครั้งนี้มีแผลที่ขายาว ๑๕ เซนติเมตร และแผลที่เชิงกรานยาว ๘ เซนติเมตร พอดครบ ๑๐ วัน ก็สามารถตัดไหมออกได้ บาดแผลไม่มีปัญหาแต่อย่างใดเลย ผมพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลเป็นเวลา ๙๐ วัน พอดี ก็ออกมาพักฟื้นอยู่กับบ้านอีก ๒ เดือน จึงทำการผ่าตัดเอาฝือกออก ปัจจุบันสามารถเดินได้โดยไม่ต้องมีไม้ค้ำยัน แต่ยังคงเดินไม่ได้ดีเหมือนเก่า หมอจึงสั่งให้ทำกายภาพบำบัดต่ออีกสักระยะหนึ่ง

ผมรอดพ้นจากการถูกตัดขาทิ้งเพราะโรคเบาหวานไปได้นี้ ส่วนหนึ่งเป็นด้วย **อำนาจของการสวดพุทธคุณ** ทำอายุบวชหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งด้วยการเอาใจใส่ดูแลของ **นายแพทย์ชยันต์ ตันวิฒนกุล** หมอโรคกระดูกและเป็นหมอประจำตัวของผมเป็นอย่างดีด้วย

ผมจึงขอขอบพระคุณหลวงพ่อกิ่งที่แนะนำเผยแพร่หลักการสวดพุทธคุณให้ปรากฏแก่ มหาชน ขอกราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง ผู้ใดที่มีทุกข์เพราะโรคภัยเบียดเบียนก็ดี ทุกข์เพราะความผิดหวังก็ดี ทุกข์เพราะประสบกับสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาที่ดี ขอให้ลองระลึกถึงหลวงพ่อกิ่งและสวดบทพุทธคุณทำอายุบวชหนึ่งเป็นประจำ อาจจะได้รับผลอย่างที่ผมได้ปฏิบัติมา

ผมได้รับทุกข์เพราะรถชนครั้งนี้ คิดว่าเป็นกรรมที่ทำไว้ตามมาให้ผล สมดังที่พระพุทธองค์ดำรัสว่า **เราทำดีก็ตาม ทำชั่วก็ตาม เราจักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น**

กรรมเก่าเป็นของแก้ไม่ได้ เพราะแล้วไปแล้ว แต่กรรมที่จะทำใหม่ บุคคลควรละฝ่ายชั่วเสีย ทำแต่กรรมดี ก็เลสนั้นเมื่อคนสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้วก็หมดเรื่อง ส่วนเรื่องกรรมนั้นถึงสิ้นกิเลสเป็นพระอรหันต์แล้ว แต่ถ้ายังไม่นิพพาน ก็ยังต้องเสวยผลของกรรมเก่า ต่อเมื่อนิพพานแล้วจึงจบเรื่องกรรม **กมุขสุ โภกมิ เราเป็นผู้มีกรรมเป็นของ ๆ ตน**

นายยงยุทธ สาธิตานนท์
๔๔ ถ.ศรีน้ำซึม ต. อุทัยใหม่
อ.เมือง จ.อุทัยธานี ๖๑๐๐๐
โทร (๐๕๖) ๕๑๑๓๖๒